

TÖVBE: BABA'NIN EVİNE DÖNÜŞ

Luka 15:11-24

Kurtarıcımız ve Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu, Babamız Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizin üzerinde olsun.

Yahveh Tanrımız, Sözü ve Kutsal Ruhu aracılığıyla bizlere öğretirken, hizmetkârı olan beni kendi yüceliği için kullansın. Efendimizin lütfuyla hepimiz için bereket dolu bir zaman olsun.

Bazı insanlar tövbenin ne olduğu konusunda yanlış bir anlayışa sahiptir. Tövbe denildiğinde akıllarına yalnızca üzülme, ağlamak, suçluluk hissetmek veya bir daha aynı günahı işlemeyeceklerine söz vermek gelir.

Bunlar tövbeye eşlik edebilir; fakat tek başına tövbe değildir. İnsan günahının sonuçlarından dolayı üzülebilir ama yine de aynı yönde yürümeye devam edebilir.

Tövbe kusursuzluk değil, yön değişikliğidir.

Kutsal Yazılar'da tövbe, düşüncemizin ve yüreğimizin değişmesiyle yanlış yoldan dönüp Tanrı'ya yönelmektir. Gerçek tövbe yalnızca duygularımızı değil, yaşamımızın yönünü değiştirir.

Elçilerin İşleri 3:19

"Öyleyse günahlarınız silinsin diye tövbe edin ve Tanrı'ya dönün."

Dikkat edin: Tövbe etmek ve Tanrı'ya dönmek birlikte anılır. Tövbe yalnızca bir şeyden uzaklaşmak değil, bir Kişi'ye yönelmektir. Günahın yolundan dönerek Baba'ya, O'nun Sözü'ne ve Kralımız Yeşua'nın egemenliğine yönelmektir.

Yeşua, tövbenin ne olduğunu Kaybolan Oğul benzetmesiyle çok güçlü biçimde açıklar.

Bir adamın iki oğlu vardı. Küçük oğul, babası henüz hayattayken mirastan kendisine düşen payı istedi. Bu istek yalnızca maddi bir talep değildi. Oğul davranışıyla babasına adeta şöyle diyordu:

"Seninle yaşamak istemiyorum. Senin yönetimin altında olmak istemiyorum. Fakat bana verebileceklerini istiyorum."

Günahın merkezinde de aynı düşünce vardır. İnsan Tanrı'nın verdiği yaşamı, nimetleri ve armağanları ister fakat Tanrı'nın yönetimini istemez. Tanrı'nın dünyasında yaşamak ister ama kendi yaşamının efendisi olmayı arzular.

Küçük oğul, mirasını aldıktan kısa süre sonra her şeyini toplayarak uzak bir ülkeye gitti. Orada servetini savurgan ve ölçüsüz bir yaşam içinde tüketti.

Babasından uzaklaşarak özgür olacağını düşünüyordu. Fakat bulduğu şey özgürlük değil, kölelik oldu.

1. UZAK ÜLKE ÖZGÜRLÜK VAAT EDER, FAKAT KÖLELİK GETİRİR

Küçük oğul babasının evinden bol miktarda parayla ayrıldığında kendisini özgür hissetmiş olabilir. Artık kimse ona ne yapacağını söylemeyecekti. İsteddiği yere gidecek, istediği gibi yaşayacak ve hayatını kendi kurallarına göre yönetecekti.

Fakat servetini tükettikten sonra yaşadığı ülkede büyük bir kıtlık başladı. Oğul yoksulluk çekmeye başladı ve domuzları beslemek üzere bir adamın yanında çalışmak zorunda kaldı.

Babasının evinde oğuldu; uzak ülkede köle oldu.

Babasının evinde fazlasıyla yiyecek vardı; uzak ülkede domuzların yediği keçiboynuzlarına muhtaç kaldı.

Babasının evinden özgür olmak için ayrıldı; fakat uzak ülkede kendi arzularının ve ihtiyaçlarının tutsağı oldu.

Günah da insana önce özgürlük vaat eder:

“Kendi yolunda yürü.”

“Hayatını kendin yönet.”

“Kimsenin sana ne yapacağını söylemesine izin verme.”

“Tanrı'nın sınırlarından kurtulursan mutlu olursun.”

Fakat günah hiçbir zaman vaat ettiği şeyi vermez. İnsanı özgürleştirmek yerine zamanla köleleştirir. Başlangıçta insanın kontrol ettiğini sandığı şeyler, sonunda onu yönetmeye başlar.

Yeşaya 53:6

“Hepimiz koyunlar gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndük. Yahve ise hepimizin suçunu O'nun üzerine yükledi.”

Hepimiz farklı yollardan sapmış olabiliriz. Günahlarımızın biçimleri ve yaşamlarımızdaki sonuçları birbirinden farklı olabilir. Fakat günahımızın ortak noktası aynıdır:

Her birimiz kendi yolumuza döndük.

Günah yalnızca bazı kuralların çiğnenmesi değildir. Günah, Tanrı'nın yönetiminden ayrılarak kendi yolumuzda yürümektir. Tanrı'nın Egemenliği'nden uzaklaşmak insanı gerçek özgürlüğe götürmez. İnsan kendi hayatının kralı olmak isterken günahın, korkunun, arzularının ve tutkularının kölesi hâline gelir.

Gerçek özgürlük, Tanrı'dan bağımsız yaşamak değildir. Gerçek özgürlük, yaratılış amacımıza uygun biçimde Tanrı'yla yaşamaktır.

Oğul bu gerçeği uzak ülkede, sahip olduğu her şeyi kaybettiğinde anlamaya başladı.

2. TÖVBE, GERÇEĞE UYANMAK VE BABA'NIN İYİLİĞİNİ HATIRLAMAKTIR

Luka 15:17-19

“Kendine geldiğinde, ‘Babamın nice ücretli hizmetkârının fazlasıyla yiyeceği var; bense burada açlıktan ölüyorum!’ dedi. ‘Kalkıp babama gideceğim ve ona, ‘Baba, göğşe karşı ve senin önünde günah işledim. Artık oğlun diye anılmaya layık değilim. Beni ücretli hizmetkârlarından biri yap’ diyeceğim.’”

Tövbe, oğul kendine geldiğinde başladı.

Uzak ülke hakkındaki hayalleri sona erdi. Günahın yalanları dağıldı ve bulunduğu durumun gerçeğini görmeye başladı.

Artık özgür olmadığını gördü.

Kendi yolunun onu yaşama değil, ölüme götürdüğünü gördü.

Yaptığı seçimlerin sonuçlarıyla yüzleşti.

Fakat oğul yalnızca kendi sefaletini görmedi. Babasının evindeki iyiliği ve bolluğu da hatırladı.

Tövbe yalnızca, “Ben ne kadar kötü bir durumdayım” demek değildir. Aynı zamanda, “Babam ne kadar iyidir” diye uyanmaktır.

Yalnızca günahımıza bakarsak umutsuzluğa kapılabiliriz. Utanç bizi Tanrı'ya yaklaştırmak yerine O'ndan saklanmaya sürükleyebilir. Fakat günahımızı görürken Baba'nın iyiliğini de görürsek, yüreğimizde eve dönme ümidi doğar.

Romalılar 2:4, Tanrı'nın iyiliğinin bizi tövbeye yönelttiğini söyler.

Bizi gerçek tövbeye götüren yalnızca ceza korkusu değildir. Baba'nın kutsallığını, merhametini ve iyiliğini görmek de bizi O'na dönmeye çağırır.

Düşman bize şöyle diyebilir:

“Çok uzaklaştın.”

“Tanrı artık seni kabul etmez.”

“Önce kendini düzeltmelisin.”

“Bir süre iyi yaşamalı ve Tanrı’nın sevgisini hak etmelisin.”

Fakat oğul eve dönmeden önce kendisini düzeltmedi. Üzerindeki uzak ülkenin izlerinden kurtulmadı. Borçlarını ödemedi ve kendisini yeniden oğul olmaya layık hâle getirmedi.

Olduğu yerden kalkıp babasına yöneldi. Çünkü tövbe, kendimizi kurtarmaya çalışmaktan vazgeçerek Baba’ya dönmektir.

Tövbe, “Önce kendimi temizleyeyim, sonra Tanrı’ya giderim” demez. “Kendi kendimi temizleyemem; bu nedenle Baba’ya dönmeliyim” der.

Fakat oğul yalnızca güzel düşüncelere sahip olmakla yetinmedi. Ayağa kalktı ve geri dönmeye başladı.

3. GERÇEK TÖVBE İNSANI HAREKETE GEÇİRİR

Oğul, “Kalkıp babama gideceğim” dedi. Ardından gerçekten kalkıp babasının yanına gitti.

“Kalkacağım” dedi ve kalktı.

“Gideceğim” dedi ve gitti.

Tövbe yalnızca zihnimizde oluşan bir düşünce değildir. Gerçek bir düşünce ve yürek değişikliği, yaşamımızda yeni bir yön meydana getirir.

Oğul günahını inkâr etmedi. Kıtlığı, arkadaşlarını veya babasını suçlamadı. Yaşadıklarını mazur gösterecek bahaneler üretmedi. Açıkça şöyle dedi:

“Göğ karşı ve senin önünde günah işledim.”

Gerçek tövbe günahı başka bir adla adlandırmaz.

Gerçek tövbe, suçu sürekli başkalarına yüklemeyiz.

Gerçek tövbe, yanlışımızı küçültmek veya haklı çıkarmak için mazeret üretmez.

Tanrı’nın günah dediğine günah der ve O’nunla aynı fikirde olur.

Fakat tövbe ettikten sonra bir daha hiç hata yapmayacağımızı da iddia etmez. Tövbe, insanın bir anda kusursuz hâle gelmesi değildir.

Tövbe kusursuzluk değil, yön değişikliğidir.

Oğul eve dönerken henüz kusursuz değildi. Üzerinde hâlâ uzak ülkenin izleri vardı. Fakat artık uzak ülkeye doğru değil, babasının evine doğru yürüyordu.

İmanlı yaşamda da bazen tökezleyebilir, zayıflık gösterebilir ve yanlış kararlar verebiliriz. Önemli olan günahı savunmak veya onun içinde yaşamayı seçmek değil, Kutsal Ruh'un bizi uyarmasına karşılık vererek yeniden Baba'ya yönelmektir.

Lütuf tövbeyi gereksiz kılmaz. Tam tersine, tövbeyi mümkün hâle getirir. Tanrı'nın merhametli olduğunu bildiğimiz için günahımızı saklamadan O'na yaklaşabiliriz.

Tanrı'nın lütfu bize günah içinde kalmak için izin vermez. Günahın yolundan dönüp yeni bir yaşam sürmemiz için güç verir.

Tanrı'nın Egemenliği açısından tövbe, kendi yaşamımızın tahtından inerek Kralımız Yeşua'nın egemenliğine dönmektir.

Bu dönüş kurtuluşumuzu kazanan bir insan başarısı değildir. Yeşua'nın bizim için gerçekleştirdiği kurtuluşa imanla verilen karşılıktır.

Oğul eve doğru yürürken babasının kendisini nasıl karşılayacağını bilmiyordu. Fakat onu bekleyen, hayal edebildiğinden çok daha büyük bir merhametti.

4. BABA, DÖNENİ KÖLE DEĞİL, OĞUL OLARAK KARŞILAR

Oğul artık evlat olarak kabul edilmeyi hak etmediğini düşünüyordu. Bu nedenle babasına ücretli bir hizmetkâr olmayı teklif etmeyi planladı.

Luka 15:20-22

"O daha çok uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. Oğlu ona, 'Baba, göğre karşı ve senin önünde günah işledim. Artık oğlun diye anılmaya layık değilim' dedi. Babasıysa hizmetkârlarına, 'Çabuk, en iyi giysiyi getirip ona giydirin! Parmağına yüzük, ayaklarına çarık takın!' dedi."

Oğul eve varıp kapıyı çalmadan önce babası ona doğru koştu.

Oğul kendisini temizlemeden önce babası ona sarıldı.

Oğul köle olmak için dönmüştü; fakat baba onu yeniden oğul olarak karşıladı.

Bu, babanın oğlunun günahını önemsiz gördüğü anlamına gelmez. Oğlun isyanı gerçektir. Kaybettiği yıllar, harcadığı miras ve yaşadığı yıkım da gerçektir.

Fakat babanın merhameti oğlun günahından daha büyüktü.

En iyi giysi oğlun utancını örttü ve ona yeniden onur verdi.

Yüzük, aileye ait oluşunun ve kabul edildiğinin işaretiydi.

Ayaklarına giydirilen çarıklar, onun evde yeniden onurlu bir yere kabul edildiğini gösteriyordu.

Baba, oğlunun geçmişte yaptıklarını doğru ilan etmedi. Fakat tövbeyle dönen oğlunu geçmişinin kimliğine de hapsetmedi.

Ona “Domuz çobanı” diye seslenmedi.

Ona “Savurgan” diye seslenmedi.

Onu geçmişteki başarısızlığıyla değil, kendisiyle olan ilişkisiyle tanımladı:

“Bu benim oğlumdur.”

Tanrı da günahlarımızı görmezden gelerek bizi kabul etmedi. Yeşaya’nın söylediği gibi, hepimizin suçunu Yeşua’nın üzerine yükledi.

Yeşua bizim uzaklığımızı, günahımızı ve hak ettiğimiz yargıyı çarmıhta kendi üzerine aldı. Biz Baba’nın evine dönebilelim diye bize yolu açtı.

Çarmıh, günahın önemsiz olduğunu değil, bedelinin ne kadar büyük olduğunu gösterir. Diriliş ise günahın ve ölümün son söz olmadığını ilan eder.

Bu nedenle tövbe, günahlarımızın bedelini kendimiz ödemeye çalışmak değildir.

Tövbe, bedelin Yeşua tarafından ödendiğine iman ederek Baba’ya dönmektir.

Baba’nın oğlunu kabul etmesi bir ücret karşılığında olmadı. Oğul kabul edilmek için hizmetkâr olarak çalışmak istiyordu. Fakat baba onun kölelik teklifine göre değil, kendi merhametine göre karşılık verdi.

Baba şöyle dedi:

Luka 15:24

“Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yeniden yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.”

Ardından evde kutlama başladı.

GÜVENLE BABA'YA DÖN

Belki bugün Baba'dan uzaklaştığını düşünüyorsun.

Belki kiliseye geliyor, dua ediyor ve ilahiler söylüyorsun; fakat yüreğinde uzak bir ülkede yaşıyorsun.

Belki Tanrı'nın armağanlarını istiyor ama yaşamının bazı alanlarında O'nun yönetimini istemiyorsun.

Belki yaptıklarından dolayı pişmansın ama hâlâ aynı yönde yürümeye devam ediyorsun.

Tövbe yalnızca henüz iman etmemiş insanlar için değildir. İmanlılar olarak hepimizin düşüncelerimizi, tutumlarımızı, arzularımızı ve yaşamımızın yönünü yeniden Baba'ya çevirmeye ihtiyacı vardır.

Bugün asıl mesele ne kadar uzağa gitmiş olduğun değil, şimdi hangi yöne döneceğindir.

Kendini temizlemeyi bekleme.

Kendini layık hâle getirmeye çalışma.

Tanrı'nın sevgisini iyi davranışlarınla kazanmaya çalışma.

Günahını saklamadan ve mazeret üretmeden bulunduğun yerden kalkıp Baba'ya dön.

Çünkü tövbe, Baba'nın sevgisini kazanmak için yapılan bir iş değildir.

Tövbe, Baba'nın iyiliğine uyanarak O'nun açık kollarına dönmektir.

Baba'nın merhameti günahı önemsiz hâle getirmez. Bizi günahın yıkımından kurtarır, utancımızı örter ve Kutsal Ruh'un gücüyle yeni bir yaşam sürmemiz için bizi ayağa kaldırır.

Kaybolmuş olan bulunur.

Ölmüş olan yeniden yaşama döner.

Köle olmayı bekleyen, evlat olarak karşılanır.

Ve Baba'nın evinde kutlama başlar.

DUA

Göksel Babamız, senden uzaklaştığımız ve kendi yollarımızda yürüdüğümüz zamanlar için bizi bağışla. Günahlarımızı saklamadan, küçültmeden ve mazeret üretmeden senin önünde kabul ediyoruz.

Kendi yaşamımızı senin yönetiminden bağımsız sürdürme arzumuzdan vazgeçiyor ve Kralımız Yeşua'nın egemenliğine dönüyoruz.

Biz daha uzaktayken bizi gördüğün ve Yeşua Mesih aracılığıyla kendine yaklaşmamız için bize yol açtığın için sana teşekkür ediyoruz.

Kutsal Ruh, yanlış yönde yürüdüğümüz alanları bize göster. Yalnızca günahın sonuçlarından dolayı üzülen değil, düşüncesi ve yönü değişerek kalkıp Baba'nın evine dönen insanlar olmamızı sağla.

Bizi suçluluk ve utanç içinde bırakma. Yeşua'nın tamamlanmış işine güvenerek, senin çocukların olarak lütufta ve kutsallıkta yürümeyi bize öğret.

Yeşua Mesih'in adıyla.

Amin.

Kutsal Kitap alıntıları: Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC). Ayet referansları kaynak gösterilerek, vaaz bağlamının gerektirdiği sınırlı ölçüde kullanılmıştır.

Bu belge Yüce Lütuf Kilisesi tarafından ücretsiz hizmet amacıyla hazırlanmıştır. Satılamaz.